

הוא, כלהו סלקין ומתקשרין ומתאחדן בחד. וכלא, הוא הנה, והוא הנה, והוא יהא. והוא חד. בריף שמייה לעלם ולעלמי עלמין. (על) עד פן מתקטרין מלין, ומתאחדין מלין קדישין, דשמא דקודשא בריף הוא.

זכאה חולקיה מאן דקרי למלפא, וינדע למקרי כדקא יאות. ואי איהו קרי ולא ידע למאן קרי, אתרחיק קדשא בריף הוא מניה, דכתיב, (תהלים קמה) קרוב יי' לכל קראיו וגו'. קרוב יי' לכל קראיו, למאן קרוב. חזר ואמר, לכל אשר יקראהו באמת, וכי אית מאן דיקרי ליה בשקרא. אמר רבי אבא אין, ההוא מאן דקרי ולא ידע למאן דקרי. מנלן. דכתיב לכל אשר יקראהו באמת. מאי באמת. פחותמא דגושפנקא דמלפא, דהוא שלימו דכלא. הדא הוא דכתיב, (מיכה ז) תתן אמת ליעקב חסד לאברהם. ובגין כך לכל אשר יקראהו באמת פתיב. זכאה חולקיה דמאן דעאל, ונפק למנדע ארחוי דקודשא בריף הוא. ועל דא כתיב, (משלי ד) וארח צדיקים פאור נגה וגו'. וכתיב (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים וגו'.

תניא אמר רבי יצחק, כל הני תקונין, וכל הני מלי, למחצדי חקלא אתמסרן. ותנינן, חייבין כביכול עבדין פגימותא לעילא. מאי פגימותא. פמה דכתיב, שחת לו לא בניו (דף רצ"ז ע"ב) מומם דהא כל הני תקונין לא משתפחי כדקא יאות. פתוב אחד אומר, (ישעיה ט) וילבש צדקה פשרין, וכתוב אחד אומר (שם) וילבש בגדי נקם תלבשת. אלא אמר רבי יצחק, וילבש צדקה, בזמנא דישראל זכאן. לא זכו, וילבש בגדי נקם וגו'.

עולים ומתקשרים ומתאחדים באחד. והכל - הוא הנה, והוא הנה, והוא יהיה, והוא אחד. ברוף שמו לעולם ולעולמי עולמים. (על) עד כאן מתקשרים דברים ומתאחדים דברים קדושים של שמו של הקדוש ברוף הוא.

אשרי חלקו של מי שקורא למלך ויודע לקרא כמו שצריך. ואם הוא קורא ולא יודע למי קורא, מתרחק הקדוש ברוף הוא ממנו, שכתוב (תהלים קמה) קרוב ה' לכל קראיו וגו'. קרוב ה' לכל קראיו, למי קרוב? חזר ואמר, לכל אשר יקראהו באמת. וכי יש מי שיקרא לו בשקר? אמר רבי אבא, כן, אותו מי שקורא ולא יודע למי קורא. מנין לנו? שכתוב לכל אשר יקראהו באמת. מהו באמת? בכתומה של חותמת המלך, שהוא שלמות הכל. זהו שכתוב (מיכה ז) תתן אמת ליעקב חסד לאברהם. ומשום כך, לכל אשר יקראהו באמת פתוב. אשרי חלקו של מי שנכנס ויצא לדעת דרכיו של הקדוש ברוף הוא, ועל זה כתוב, (משלי ד) וארח צדיקים פאור נגה וגו'. וכתוב (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים וגו'.

רמדנו, אמר רבי יצחק, כל אלו התקונים וכל אלו הדברים נמסרו לקוצרי השדה. ולמדנו, רשעים כביכול עושים פגם למעלה. איזה פגם? כמו שכתוב, שחת לו לא בניו מומם, שהרי כל אלו התקונים לא נמצאים כמו שצריך. פתוב אחד אומר, (ישעיה ט) וילבש צדקה פשרין, וכתוב אחד אומר, (שם) וילבש בגדי נקם תלבשת. אלא אמר רבי יצחק, וילבש צדקה - בזמן שישראל זכאים. לא זכו - וילבש בגדי נקם וגו'.